

SETMANARI CASTELLARENC

ANY II :: NUM. 57
Castellar del Vallès - 30 març 1934

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

PRIMAVERA

Ha vingut darrera un estol d'ocells? Amb la tebior que ha succeït una pluja? O, potser, quan les flors d'ametller han caigut de l'aarbre? Qui ho sap! Tanmateix, la primavera ha arribat. Ningú no pot precisar quan, però, tanseval!, tothom se submergeix, amb una lleu esgarrifança, en la seva beutat. El sol que daura més, la mar que es fa més blava, l'atzur del cel més intens i, sobretot, les sentors indestriables que inunden l'espai. Lentament, man drosament, la natura es desxondex de la letàrgia hivernal. Incomparable renaixença que deixa darrera seu uns dies grisos, frets, tristos!

L'esclat de la primavera, però, és quelcom més que un espectacle meravellós per al gaudi dels nostres ulls i dels nostres sentits. És també una mena de lliçó que la natura dona als homes; una lliçó que ensenja a saber alliberar-se del jou d'una força oculta, invisible, poderosa. Mireu si no els pàmpons verds que broten d'un arbre ressec, talment mort pocs dies enrera; les plantes i les herbes tendres que ixen d'una terra pesant, talment impermeable fa poc. Ah, si tothom s'adonés del que representa això! Si el temps transcorregut fos per a tothom una hivernada llarga però no eterna, en finir la qual sorgís de cadascú un esperit nou, vigorós, puixant com la primavera! Si tothom, en fi, sabés renéixer com la natura en aquesta època de l'any!

No ens embadalísim pas admirant la primavera. Vulguem aprendre la lliçó que ens ofereix. Hem parlat de renéixer que és igual que dir començar una vida nova, i en començar una vida nova hi han d'haver, implícits, uns dissenys de perfecció, una perfecció moral que estem molt lluny de posseir ara com ara. Lluny nostre, ben lluny la feblesa, les decrepituds flonges i llagrimoses, les ambicions inconfessables que ens rosequen l'ànima, les concupiscències que coven en el nostre cor orfe de grandesa i després de rompudes, les cadenes que ens han tiranitzat. Ah!, si tot això aconseguim de fer mentre les flors, humides s'esbadellen, la primavera tot just arribada no haurà estat pas, simplement, una primavera com les altres.

Un fill il·lustre

(Acabament)

Ecija; la «Academia de Ciencias y Artes», de Barcelona; la «Sociedad lineana», de Narbona; la de París: la de «Agricultura Industria y Arte», de Narbona; la de «Química Médica», de París; la «Academia de Medicina i Cirurgia», de Barcelona i algunes altres. Fou honorat també amb el títol de soci per diversos Col·legis farmacèutics.

Els seus treballs científic-literaris foren nombrosos: «Reflexions crítico-químiques sobre la fermentació»; sis discursos inaugurals del curs acadèmic al Col·legi de Sant Victorià; en 1815, sobre «Historia de la Farmacia»; en 1819, sobre «Importancia de la Farmacia en la Sociedad»; en 1828, sobre la «Naturalesa propietats i modificacions de l'atmosfera terrestre»; en 1835, sobre els «Mals que afligeixen a la Farmacia i pla per corregir-los»; en 1839, sobre «Moral Farmacèutica i en 1844, sobre «Reconeixement de Déu per les Ciències naturals». «Nova teoria de la elasticitat», presentada en 1821 a l'«Academia de Ciències i Arts» de Barcelona; «Dictamen per a l'espurgament i desinfecció de Barcelona, després de la febre groga», també en 1821, «Discurs sobre la divisió dels poros en periàtomos i diastemas», en 1830; «Memòria sobre la infecció i sobre els diversos mitjans desinfectants

que cal emprar», en 1832; «Sobre els reactius químics en general i els que han estat descoberts recentment, en particular», en 1835; «Progrèssos de física i química», en 1838; «Memòria sobre el nombre i classificació dels cossos simples», en 1838; «Aclaració de diversos punts referent a l'afinitat», i «Sinonímia dels vegetals més usats», etc. que acompanya a la traducció castellana de la Botànica Boilard.

Fou assidu col·laborador de «El Restaurador».

En resum, D. Josep Antoni Balcells «fou farmacèutic molt distingit, mestre eminent i escriptor correcte i d'elevats pensaments i sobre tot, home molt treballador».

Va formar part del il·lustre grup d'apotecaris que elevaren la nostra professió a un alt prestigi i va contribuir, amb ell, a l'adquisició del solar, construcció de l'edifici i dotació de laboratoris i càtedres del Col·legi de Sant Ferran, en el que encara avui es donen les ensenyances de la Facultat de Madrid.

Va morir el dia primer de juny de 1875 i per tant, a una edat avançada que va permetre fos tant feconda com la seva llarga vida de laboriositat i estudi. G. L. y G.

Aquesta revista, en ésser rebuda pels farmacèutics del nostre poble Srs. Alguer i Puig, va sorprendre'ls agradablement i ja

nasqué immediatament en ells l'idea de fer pública el contingut de la biografia d'aquest castellarenc il·lustre fins ara desconegut per nosaltres.

Posats d'acord amb el que trascriu i animats tots del mateix desig, procuràrem escatir la certesa de què aquest Sant Esteve del Castellar fos el nostre poble i consultada l'«Enciclopèdia Espasa» ens trobem amb la desagradable sorpresa de que aquesta el dona com nascut i mort a Barcelona en les mateixes dates que facilita «La Voz de la Farmacia» coincidint totes les dates i fent constar un detall que amplia la informació precedent, que consisteix en indicar que el color nomenat andrinòpolis que descobrí en 1800, en aquella època era conegut solament dels turcs. A més li atribueix una «Memòria referent a un nou medicament per la curació del còlera morbo-asiàtic» en 1833 i una «Monografia sobre els banys» en 1850.

Un xic desconcertats, però sense desconfiar vàrem consultar l'arxiu parroquial i el senyor Rector Josep M.ª Esteve ens facilità molt gentilment la següent nota, extracte de la inscripció del bateig del biografat que confirma la certesa de què Balcells nasqué a Castellar. Diu així: «Als disset d'Agost de mil set cents setanta set i en les fonts baptismals de la Església de Sant Esteve de Castellar, Bisbat de Barcelona, fonch batejat per mi infrascrit, Joseph Anton Plàcido, fill legítim y natural de Anton Balcells, Apotecari y de Paula Balcells y Camps c. de la expresada Par.^a foren padrins Joseph Maimir de la referida Par.^a y Rosa Balcells muller de Anton Balcells de la Par.^a Alella de dit Bisbat.—ita est: Joan Pineda Pre. y Rec.»

Satisfets, doncs, de la comprovació feta fem publicitat de la biografia d'aquest home cèlebre amb legítim orgull per tractar-se d'un benemèrit compatriota i com a senzill homenatge als que honorant-se amb els seus mèrits, honoren el poble que els vegé néixer.

X

Granja Avícola PRAT

Festes de Pasqua

100 pollastres disponibles des de 1 quilo, 3 terces i 4. Demanen-los al nostre representant exclusiu

Miquel Guarro

CARRER PUIGVERT, 2

Diumenge Plaça Mercat, un gran assortit de Flors i «Cabesses».

TRIBUNA LLIURE

Última contesta

Altra vegada em converteixo en col·laborador d'aquest simpàtic periòdic de Castellar. Causes? La resposta donada a la meua rèplica a l'article signat per Lluís Montagut. En aquesta col·laboració que es pot dir que és en caire de polèmica, intentaré desfer els arguments exposats pel senyor esmentat.

Primerament, faré un recull dels escrits darrers per orientar així qui llegeixi aquest treball.

El 2 de març, surt el periòdic LA FARGA extraordinari, celebrant el cap d'any de la seva publicació i entre els diferents treballs, la major part d'ells, dignes d'elogi, se'n destaca un que fa una ressenya etnogràfica de Castellar i signat pel senyor que esmento en començar, aquest senyor, fa una ressenya de l'Art en aquest poble i diu: «Les Arts en el nostre poble són conreades per uns pocs aficionats sense escola ni control, uns quants de poetes intuïtius, uns dibuixos i pintures fets a estones que deixen lliure el treball ordinari i un grup reduït d'entusiastes de l'execució musical que assaïgen uns ballables per l'afany d'un sobresou que defensen a les festes».

Deixo a la comprensió del públic aquestes frases que jo en dic mortificants i perjudicants, ja que com es pot comprovar ho són en efecte, tenint en compte que Castellar posseeix dues entitats musicals que estan el nivell de moltes de la Capital i demés senyors dignes de la seva carrera musical, demés, també, té pintors dignes d'elogi.

Comença dient: «que vos obligo a contestar i a dir coses que no tenia intenció de dir com ho prova el fet que no les digué abans»—això vol dir que n'hi ha prou de les que digué primer cop que encara en faltaven d'altres per molestar més.

Llegint, llegint, trobo un punt en què i quasi coincidint i és el que vos mateix vos declareu ignorant de l'Art, però no obstant, trobo estrany que reconeixent això, persistiu en atacar el que no compreneu.

I ara, ve un punt que diu: «perquè vos creieu de bona fe que d'ací 50 anys per exemple, seguint el camí emprès de dedicar la màxima atenció als ballables que tot bon professor prohibeix fins que arriba amb un grau de perfecció, el fruit del vostre treball respondrà a l'elogi que jo hagués pogut fer, mancant a la meua visió artística del moment?»—Aquest paràgraf dóna a entendre que som uns aprenents encara, i de pas que vos no sabeu que hem passat uns anys—no pocs—estudiant la música—menciono sols la mú-

sica perquè en la contesta d'aquest senyor ja no és l'Art en general lo que discuteix sinó sols els músics i encara no tots.—I que vos no sou prou apte per transformar-vos en jutge d'una cosa que desconeixeu i ens tingueu de dir que seguint el camí emprès, si no tenim cap desgràcia no serem mai res.

El que segueix, és original, dient: «estic segur també que si haguésiu comprès o potser només recordar allò que jo dic en el darrer punt dels apartats que tracten de les Belles Arts, no m'acusariu de pagar injustament el vostre esforç,—amb això dec contestar-vos que ja ho vaig comprendre i per això que ho vaig comprendre és que us vauig contestar, perquè no crec jo prou raonable l'expressió aquella que es podria aplicar en aquest cas, que diuen: *ets un burro i perdona*; el vostre cas és igual, primer de tot ens divertíu tractant-nos d'ineptes d'egoistes i a llavors mireu d'arrodonir-ho perquè no sia tan vist era abans que tenien de donar-vos-en compte i no després.

Després em diu que, «no admeto com a raó de pas a la relació que pugui tenir l'Art amb el fet de que tingueu legalitzada la vostra entitat»—heu de tenir entès Sr. Montagut, que jo, vos vaig fer aquesta observació per demostrar-vos que som entitats i que com a tals vos no teniu cap dret de preocupar-vos d'aquesta i de pas recordeu que es mencionava alguna altra l'entitat musical.

Dieu, que «en la pintura i sobre tot en la música hi han excepcions ben notables i que celebren que cap d'elles sia la signant de la protesta,—tinc de dir-vos

CAFE MUNDIAL

Dia 1 d'abril - Festes de Pasqua

TARDA A DOS QUARTS DE SIS

NIT A DOS QUARTS DE DEU

GRANS BALLS

amb l'Orquestrina de primera categoria

Melodi Jazz

Dilluns, dia 2 - BALL DE TARDA

amb el simpàtic conjunt

The May Jaem Jazz

L'EMPRESA

que vauig jo contestar en nom dels pintors de Castellar amb consentiment seu i també en nom dels músics de conformitat.

En quant al paràgraf que diu que coincidíu, si és que coincidíu, haureu de pendre altres mesures. Un artista sempre que executa el seu art és que disfruta amb el que fa, és el seu esplai i la seva il·lusió, és el somni de seva vida, el seu art extasiador que es brendeixa sempre que el practica; això és el que sentiu quant executeu; anhelem aquestes hores d'esplai, que potser vos no haveu sentit ja mai. Com us dic és aquest l'anhel musical de la nostra corporació; no el que voleu donar-nos a comprendre vos. Demés, segons vos, coincidim en una cosa intolerable; coincidim precisament en el que afecta a les pessetes, jo us deia que ens havíeu molestat moralment i materialment i vos em contesteu que materialment ja coincidim, amb això doneu a comprendre que ens haveu fet una cosa ja amb intenció de perjudicar-nos.

Pepe Marqués

Perla Antillana

Avui divendres a les 9 del vespre
al Cafè "La Rabassada"

Els hereus del bon humor Català

NO HI MANQUEU

I ara ve el més gros del vostre escrit, dient que sabeu que vos podem fer variar de concepte, però que mentre porteu el nom tan estrafalari com porteu teniu el pressentiment que no vos farem variar —primerament faltem en criticar un nom que representa uns senyors que res vos deuen, segona que jo sempre he cregut que el nom no fa l'home sinó al revés.

I per finalitzar us vull fer també una proposició i és que treballem els dos, no per desfer teories d'adversaris que aquests no existeixen, sinó que treballem els dos per millorar les nostres abilitats i així enaltirem més el nostre poble que no pas treballant els dos en un sentit antagònic.

I ara a tots els amants de les Belles Arts de Castellar els vull fer un prec, a tots en general; no us descoratgeu per aquests entrebancs que es troben pel nostre camí ja que ells són sòlids com una pila de boll en temps de vent, sinó que quan trobeu un entrebanc així o el salteu no hi fa res d'anar ha voltar un xic tot menys donar-li importància ja que les coses que costen són les que tenen més valor i així arribarem a la fita que ens proposem fruit de les nostres aspiracions i orgull del nostre poble.

MARIAN SANARAU

ESPORTS

Futbol

CASTELLAR F. C. —7—
ONZE DIABLES —1—

És cert que el darrer encontre celebrat al camp local no resultà pas gens competitiu per la pobra qualitat del joc que practicà l'onze visitant, però no ho és menys que no resultà avorrit, al contrari, gosaríem dir força distret. I és que, almenys, el Castellar, semblant voler rescabalar-se dels grisos resultats obtinguts en diumenges anteriors, va posar des de bell començament en la lluita tot el seu entusiasme i va aconseguir el que feia molt temps que no havia aconseguit; guanyar per sis gols de diferència. Que, futbolísticament, els onze xicots que integren l'equip que ens

visità diumenge no són onze diables sinó quins onze angelets? D'acord. Però, per ventura, no hem vist més d'una vegada, com un equip de vàlua davant un adversari mediocre sembla talment contagiarse d'aquella mediocritat i la partida esdevé la cosa més monòtona i insuportable? Altrament, que voleu?, veure entrar gols és quelcom que sempre agrada. Per això hem dit que el matx resultà força distret.

No cal pas que diguem la pobra impressió que ens causà el conjunt «Onze diables». Mal plaçats sempre no arribaren a lligar ni una jugada i si alguna individualitat sobresortí fou per les seves intervencions desgraciades.

Es també innecessari de dir que els noranta minuts de joc esdevingueren altres tants minuts de domini castellarenc i que, per tant, poc hagué d'entrar en joc la parella Serra-Vives i molt menys Piñot. Albert—bastant encertat en algunes ocasions—Sobrino i Vila bastaren per a malbaratar les poques avançades que iniciaren els forasters i, d'altra banda, forniren uns sens fi de serveis als davanters els quals feren intervenir continuament el porter dels «Onze Diables». I ja que hem aludit els davanters diguem que, exceptuant Gascon, jugaren tots un bon partit; Serradora mateix, feu coses molt reeixides.

En arribar al descans el resultat era ja de quatre a zero i als trenta minuts del segon temps el nombre de gols s'havia elevat a set. Pocs minuts abans d'assenyalar Sabater la fi de l'encontre els visitants assoliren el seu únic punt mitjançant un recó que entrà directament al marc castellarenc sense que cap jugador local es preocupés gaire d'evitar-ho

J. B.

NOTICIARI

LES CAMELLES

Seguint el tradicional costum d'anar a cantar les Caramelles la diada de Pasqua

LES LLETRES

Caramelles

De les festes més galanes,
la d'avui és la millor;
qui avui no canta a l'amor,
no té les fibres ben sanes.

El estels són més lluent
i la nit manyaga i clara,
un somriure és cada cara,
cada veu, un sentiment.

Cada cançó una complanta
que glosa l'afany del cor.
Aquesta és la nit d'amor
que tota la terra canta.

**

Fadrineta que al firal
de l'amor, portes l'encís;
jo et diria el mot precís
de ta gràcia virginal.

Qui pogués parlar-te, sola,
tot sentint el dolç neguit
de l'estrella que tremola
de desfici, aquesta nit!

Prou sabries la noblesa
d'un cor jove, enamorat,
que, captiu de ta bellesa
ve a cantar-te il·lusionat.

Qui pogués emmirallar-se
en tes nines misterioses
i, feliç, embriagar-se
de promeses amoroses...

La cançó més encisera,
s'alçaria per l'espai
i la nostra primavera
no s'acabaria mai.

LLUIS MONTAGUT

LES LLETRES

Els dies Sants

Senyor!

Us veig venir cada any amb la creu més feixuga,
i sou més abatut en el turment del món;
vostre humanal desig cap ànima aixopluga
que si pel bé insensibles, pel greuge tots hi són.

Veniu, Senyor, veniu; si feu nostra hora pia
els cors seran redempis i lluny de la dolor;
més, ai! no albiro enlloc qui us faci companyia,
ni veig flamejà als cors el vostre nom, Senyor!

AMAT GOSALBES

Florida, sabem que el proper dissabte ala nit sortiran a l'esmentat fi la nostra primera entitat coral «Orfeó Castellarenc» i el diumenge les colles següents: Joventut Castellarenca, organitzada a l'Ateneu Castellarenc; Joventut Alegre, organitzada al Cafè «La Rabassada» i un grup de nois.

Des d'aquestes pàgines els saludem tots bo i desitjant-los força encert en l'interpretació de llurs cants.

DE L'HOMENATGE DE DESGREUGE

Tal com anunciàvem en la nostra última edició, diumenge passat un bell estol de castellarencs saberen retre homenatge de desgreuge davant la tomba del primer President de la Catalunya redimida, En Francesc Macià. Cinc espaiosos autòmibus de «La Vallesana» formaven la caravana que conduïa aquells cors generosos. Sobresortiren en l'ofrena de grans i bo-

Cine Sonor Ateneu

Esplèndid programa per a les
tardes de Pasqua de 1934

El sempre interessant i esperat

Noticiari "Paramount"

Presentació de Carole Lombard - Ricardo Cortez - Paul Lukas en

La Insaciable

comèdia dramàtica d'intensa psicologia femenina

El finíssim
VAUDEVILLE

Totalment
parlat en
castellà:

La de Dibuixos Animats
EN CASTELLA

¡Después que te
fuiste!

EXCELSIOR CINEMA

Grandiós aconteixement cinematogràfic per les
properes festes de Pasqua

Un programa de màxima qualitat

La interessantíssima producció de l'acreditada casa «Univer-
sal» creació de Slim Summerville - Luisa Fazenda - Frank Al-
bertson - June Clyde

JUVENTUD AUDAZ

«Metro Goldwyn»
presenta

Acompanyen el repart
d'aquesta super-producció
els tan aplaudits ac-
tors Lionel Barrymore
Lewis Stone - Karen Morley

I la còmica «Metro» Escupiendo Metralla

rics ramells de flors el de l'Ajuntament,
el de l'Orfeó Castellarenc i el del Cercle
Republicà Autonomista, de les Corpo-
racions hi havia representació, més 152
veïns que dipositaren abundants ramells
de flors, i llorer, sobre la tomba de tant
immortal patrici. De retorn visitaren el
Palau de la Generalitat encarregant-se
gentilment d'acompanyar-los a les dife-
rents sales del mateix el Cap del Ceri-
monial d'aquella Corporació Sr. Rubí.

ELS FESTEIGS DE LA DIADA DE PASQUA

Per les properes festes de Pasqua les
diverses entitats de la nostra població te-
nen anunciats variats festeigs, sobresor-
tint, però, la funció teatral que es repre-
sentarà en el teatre de l'Ateneu l'Esbart
Teatral, el qual posarà en escena el poema
dramàtic en tres actes titolat «L'Isard»,
original del poeta amateur fill del nostre
poble Sr. Josep Borrell Riera, que per
voluntat seva serà estrenada en aquesta
població.

A tots desitgem un falaguer èxit i
principalment a l'autor Sr. Borrell, que
sabem assistirà a la representació de l'es-
trena de la seva obra.

ATROPELL

Ahir a les 9 del matí el veí Sinforós
Aguilar atropellà amb la seva bicicleta a
la nena Dolors Roumens qui amb la seva
família es dirigia Passeig avall, quant per
disort i perquè el ciclista no portava tim-
ni feu cap senyal per tal de què la nena i
la seva família s'adonguessin de la presèn-
cia del vehicle es precipità damunt la ne-

na, causant-li algunes ferides, segons de
moment semblà, sense importància.

Desitgem a l'esmentada nena un
prompte i total guariment.

SERENATA

L'Orfeó Castellarenc, seguint el tradi-
cional costum sortirà a cantar les típiques
caramelles en la nit del dissabte de glòria
començant a les 9 del vespre amb un reci-
tal de cançons davant de la casa Comunal
com a salutació a les autoritats i al poble.

DEFUNCIÓ

Maria Ribas Jorba, vídua, de 64 anys.
El nostre més sentit condol als seus
familiars.

NOTA DE LA REDACCIÓ

S'ha rebut en aquesta Redacció una
lletra tancada, l'única adreça de la qual
és «Sr. Didac». Per tractar-se d'un Pseu-
dònim emprat per signar alguns articles
apareguts en la «Tribuna Lliure» d'a-
quest setmanari, s'ha passat l'oportú avís
a l'interessat.

Ara bé; en la penúltima sessió muni-
cipal es digué que aquesta redacció havia
de rebre una lletra referent a l'article «La
conseqüència d'uns vots» signat per «Di-
dac» i davant de certes manifestacions
fetes després semblant atribuir a la re-
dacció d'aquest setmanari el propòsit de
no publicar la dita lletra i com sigui que
no se n'ha rebut cap més que pugui te-
nir alguna relació amb l'esmentat article
ens cal pregar al seu autor que si té inte-
rès que sigui publicada tingui l'amabili-
tat d'enviar-la en caràcter de «lletra
oberta».

ATENEU CASTELLARENC

FESTES DE PASQUA

Diumenge, dia 1.º d'abril

Tarda a les 6 i nit a les 10

GRANS BALLS

per la renomada

Orchestra ARSHAY - JAZZ

que interpretarà un extens repertori de
ballables moderns

Dilluns, tarda a les 6

ESCOLLIT BALL per l'Orquestrina

The Lyre Jazz

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

FESTES DE PASQUA

DIUMENGE DIA 1 D'ABRIL DE 1934

Gran partit amistós, a benefici del
jugador Torres que passa el servei
militar a Mahó, entre

CÍRCOL REPUBLICÀ FEDERAL (de Sabadell)

CASTELLAR F. C.

Tordera
Serra Massaguer
Albert Busqueta II Mas
Ca rera: Planas Rius Oliveras

Dilluns dia 2 - Tarda les 4

GRAN PARTIT AMISTÓS entre

RUBÍ F. C.
CASTELLAR F. C.

Pinyot
Serra Vives
Albert Fernández Vila
Busqueta I Serradora Rius II Crespo
La Junta prega a tots els socis que ajudin al Club amb la
seva assistència, si així ho feu la Junta us ho agrairà.